670/03

Den 22. april 2003 blev i sag nr. 59.055:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Rasmussen Assurance A/S
Søndre Allé 39, Postbox 200
4600 Køge

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Rasmussen Assurance A/S, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet er ikke tilsluttet Ankenævnet for Forsikring, men nævnet har i medfør af § 2 stk. 1, 2. pkt., i nævnets vedtægter besluttet at afgive en udtalelse.

Selskabet har i skrivelse af 13/8 2002 til nævnet forklaret:

> "Sagen er ligedelt på grund af modstridende forklaringer. Modparten bakker og vor kunde overholder ikke sin ubetinget vigepligt."

Af klagerens skadeanmeldelse af 25/3 2001 fremgår bl.a.:

> "Jeg holder stille med foden på bremsen, og vil dreje til højre i et T-kryds. Foran mig er parkeringsbåse, hvor modparten vil bakke ud fra og fortsætte til venstre.
>
> Under hele hændelsen blinker jeg til højre, og da jeg ser at modparten ikke har set mig, dytter jeg med hornet, men det var åbenbart for sent. Modpartens bil støder ind i min og skaden sker.
>
> Modparten kører til venstre, jeg drejer til højre i krydset, standser, og får stoppet modparten.

Skyld i uheldet

Hvem mener De er skyld i uheldet - og hvorfor.

Modpart! Det fremgik tydeligt i det sne/sjap der var på vejen, at jeg holdt hvor jeg skulle i krydset for ikke at genere trafikken og overholde vigepligten, og at modpart bakkede for langt tilbage.

Da jeg til at begynde med bremsede ned i krydset for at orientere mig så jeg modpart og ventede derfor.

Efterfølgende sagde modpart, da vi så på sporene i sneen: 'Ja det kan jeg godt se, jeg bakkede for langt tilbage'."

Af modpartens skadeanmeldelse af 7/5 2001 fremgår bl.a.:

"Jeg orienterer mig om at der ingen biler er i sigte, derefter bakker jeg langsomt ud (parkeringsbåsene ligger så tæt at man kun kan bakke meget langsomt). På grund af bygningen på modsatte side, kan jeg ikke orientere mig op ad den vej hvorfra modparten kommer. Jeg registrerer ikke modpartens bil, før den er kørt frem fra ubetinget vigepligt, og vi støder sammen.

…

Hvem, mener De, er skyld i uheldet og hvorfor?

Modparten har skylden, fordi hun kører frem fra ubetinget vigepligt (på et område med advarselstavler), fra en position hvor hun har fuldt overblik over, at jeg er i gang med at bakke ud, før hun ankommer til udkørslen. Jeg kan ikke køre langsommere eller orientere mig bedre."

I skrivelse af 19/7 2001 til selskabet anfører klageren bl.a. følgende vedrørende modpartens forklaring:

"Modparten hævder, at jeg kører frem for ubetinget vigepligt. ***Dette er ikke rigtigt!*** Jeg holdt stille og orienterede mig, da jeg aldrig havde været på området før. Jeg holdt derfor og orienterede mig om hvilken vej jeg skulle køre. Umiddelbart ville jeg have været kørt til højre, da jeg ikke på daværende tidspunkt havde opdaget at vejen var ensrettet i modsat retning. Det er heller ikke rigtigt, at der ingen bil var i sigte da hun orienterede sig - jeg holdt der allerede da hun steg ind i bilen.

…

Modpart: '…hun har fuldt overblik over, at jeg er i gang med at bakke ud før hun ankommer til udkørslen…' ***Det er ikke rigtigt***, at jeg ankommer til udkørslen *efter* modpart har orienteret sig… i så tilfælde må modpart have orienteret sig inden hun steg ind i sin bil. Det er rigtigt, at jeg ser hende bakke ud - jeg holder jo stille og orienterer mig, og ser til fuld forundring, at hun bliver ved med at bakke. Jeg dytter, og modpart bremser ikke før skaden er sket.

Det er rigtigt at jeg - som modparten skriver - har fuldt overblik over området - derfor kan jeg jo også se, at hun skal til/er ved at bakke, og bliver blandt andet derfor holdende. Jeg forholder mig stærkt tvivlende om modparten overhovedet havde orienteret sig bagud. Muligvis kunne hun ikke se ud af sin bagrude, da det sneede på pågældende tidspunkt.

…

Modpart har skitseret at hun holder længere til højre (set oppefra, som på modparts skitse) end tilfældet var den pågældende dag. *Hvis* modparts skitsering skulle være rigtig, så ville hun ikke have stødt ind i yderste venstre side af min bils kofanger (hvor skaden skete, kontakt evt. taksatoren som så på skaden inden reparationen), men derimod ville hun have ramt min bils højre kofanger. Dette må bevise, at modpartens forklaring ikke kan være rigtig, og at modpart *må* have holdt parkeret i en anden vinkel i forhold til udkørslen som jeg holdt i, nemlig i parkeringsbåsen ved siden af, og bakkede for langt tilbage."

Klageren har fremlagt 3 fotografier af det sted, hvor færdselsuheldet skete.

I skrivelse af 31/7 2001 anfører modparten sine kommentarer til klagerens forklaring. Heraf fremgår bl.a.:

"Hun skriver at vi efter uheldet betragtede sporene i sneen og at jeg derefter har sagt at jeg godt kunne se at jeg bakkede for langt. Begge påstande er opspind og usande. Da vi efterfølgende talte telefonisk sammen gik det op for mig, at hun troede at hun havde overholdt sin ubetinget vigepligt. Jeg foreslog derfor at vi mødtes på ulykkesstedet, hvilket hun ikke ønskede, så hun kunne se, at hendes påstand ikke kan være rigtig, da vejen er så bred, at det ikke er muligt at bakke ind i hende, såfremt at hun havde overholdt sin vigepligt. Det ville kræve, at jeg efter at have bakket ud, skulle dreje kontra og derefter bakke i modsat retning.

Modparten beskriver også i sin skadeanmeldelse, at hun blinker og drejer til højre. Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at den vej hun drejer til højre af er ensrettet og at hun derfor gav tegn til og efterfølgende kørte af en ensrettet vej - mod ensretningen."

Nævnet udtaler:

Det er ubestridt, at modparten har bakket ind i klageren. Derimod er det uafklaret, om skaden er sket alene ved denne manøvre, eller om klageren tillige har tilsidesat sin ubetingede vigepligt. Under disse omstændigheder finder nævnet det mest sandsynligt, at en domstolsafgørelse vil føre til en ligedeling af ansvaret. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at kunne kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation.

Marianne Højgaard Pedersen